Fiii petroliștilor întîmpină 16 februarie

Cu cîtă mîndrie îți vorbesc pionierii din Moinești despre munca părinților lor, petroliștii, despre sondele și schelele unde lucrează, despre noile și frumoasele blocuri cum nu se mai văzuseră pe aici, despre zilele lor însorite, pline de bucurii! De la muncitori, de la petroliștii mai vîrstnici, ei au aflat că toate acestea au fost dobîndite prin lupta oamenilor muncii, conduși de partid. Alături de cei mari, copiii se pregătesc să întîmpine aniversarea a 30 de ani de la luptele din ianuarie-februarie 1933 ale ceferiștilor și petroliștilor. Pionierii de la Școala de 8 ani vor să invite în mijlocul lor un petrolist fruntaș. Cu acest prilej, au pregătit și un program artistic, cu cîntece și poezii revoluționare. Pioniera Șova Silvia, impresionată de vizita făcută de curînd la Muzeul Doftana, va povesti și celorlalți despre emoționantele documente văzute acolo.

Datele, fotografiile necesare alcătuirii albumului cu aspecte din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului împotriva capitalismului, cu aspecte din realizările de azi ale oamenilor muncii în desăvîrșirea construcției socialismului au fost culese de toate detașamentele de pionieri de la Școala medie. În curînd, el va fi văzut la camera pionierilor. Dar ei mai pregătesc un album cu fotografii despre munca lor de învățătură, despre activitățile lor patriotice. Pe acesta îl vor dărui muncitorilor petroliști din Moinești. Gestul acesta semnifică dorința pionierilor de a se pregăti, de a învăța cît mai bine, de a-și însuși cunoștințe temeinice, datorită cărora să poată deveni folositori patriei socialiste.

Comuna Poduri se află în raionul Moinești. Și aici sînt fii de petroliști. Ei vor să întîmpine aniversarea luptelor din februarie numai cu note bune. Pentru ziua de 16 februarie pregătesc o frumoasă adunare festivă pe unitate.

Ei au numai note bune

OPINCAR ELENA
cl. a VII-a B

ALBU CORNELIA
cl. a III-a B

MĂRGINEAN ION
cl. a VI-a B

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 6 (893)
★
miercuri 6 febr. 1963
★
8 pag. 30 bani

ÎNVĂȚĂM PENTRU VIAȚĂ, PENTRU MUNCA NOASTRĂ VIITOARE!

E o după-amiază geroasă de iarnă. Pionierii Școlii de 8 ani nr. 3 din Sebeș și-au organizat astfel programul încît după lecții să poată avea un concurs de patinaj. După concurs, îmbujorați, unii au pornit spre casele lor; președinții detașamentelor și grupelor s-au întors însă la școală. Discută despre cum au muncit în primul trimestru, își împărtășesc unii altora experiența, se hotărăsc asupra ceea ce mai au de făcut. Fiecare are cîte ceva de spus. Cu toții aplaudă bucuroși cînd Opincar Elena, președinta unității, anunță că din cei 208 pionieri ai unității, 207 au promovat.

— Cine-i corigent? întreabă indignată o pionieră dintr-a III-a.

— E de la noi, răspunde cu părere de rău Mărginean Ion, dintr-a VI-a. Îl vom ajuta și pe Jugastru Aron ca în trimestrul al doilea să avem și noi zero corigenți!

Încă de la începutul primului trimestru, activul pionieresc s-a ocupat ca învățătura să stea în centrul activității detașamentului. S-a întîmplat însă ca unii să primească și note mici. Aceștia au fost chemați în fața colectivului de conducere al detașamentului. Erau trei — Ene Elena, Munteanu Vălean și Maister Simion. S-a discutat cu ei, pentru că în detașamentul lor, felul de a învăța al fiecăruia este o preocupare a tuturor, a întregului colectiv. Acum sînt în clasa a VII-a, iar peste cîteva luni se despart: unii vor merge la școli medii, alții la școli profesionale, iar apoi cu toții în producție. Pentru toți și peste tot, în orice domeniu vor munci viața le va pune aceeași întrebare: „Cum te-ai pregătit?"

— Bine!

Așa vor răspunde majoritatea pionierilor. Și știți de ce? Pentru că...

Oră de matematică. La tablă e Ene Elena, Munteanu Vălean, Maister Simion. Vă mai amintiți? Sînt pionierii cu care, la începutul anului, colectivul de conducere a avut o discuție. Tovarășul profesor îi ascultă, îi privește cu cîtă siguranță socotesc și zîmbește. E mulțumit!

Pentru ca ei să nu rămînă corigenți, să primească note din ce în ce mai bune, a contribuit și detașamentul. S-a observat că deși erau elevi într-a VII-a, nu știau să învețe! De altfel, mai erau și alții ca ei. Atunci, în grupe, s-a discutat despre cum îmi iau notițe, despre programul zilei. Mai mult, Opincar Elena, Cristea Mircea, Preda Ghifta, toți fruntași la învățătură și în activitatea pionierească au mers pe la ei acasă, i-au ajutat direct.

În sprijinul învățăturii întotdeauna e prezentă opinia colectivului.

Într-o zi, pionierul Todea Dumitru a rupt lucrarea de control la matematică pentru că a primit nota 4. Chiar în aceeași zi, grupa a discutat cu el.

— Să fii supărat pe tine, nu pe lucrare! i-a spus pionierul Bojiță Nicolae.

— ...Și apoi eu cred că nu ți-ai organizat așa cum trebuie recapitularea — a adăugat Mărginean Ion.

Pentru lucrările de control următoare, cei trei colegi au recapitulat împreună, s-au sfătuit, iar rezultatele lui Dumitru s-au îmbunătățit.

Grija de a învăța bine nu numai tu, ci și tovarășul tău, trebuie să fie prezentă în fiecare detașament, în fiecare grupă. Că învățătura e pregătirea pentru viață, pentru munca viitoare, o știu toți pionierii. Pentru aceasta învață cu sîrguință zi de zi, pentru această organizează în timpul liber activități educative, interesante, vesele. Iată, într-o zi au fost în vizită la Fabrica de tricotaje „Sebeșul". Tovarășa Elena Rișcu, muncitoare fruntașă i-a condus prin fabrică. Le-a arătat utilajul modern, mașinile noi, le-a vorbit despre faptul că muncitorii, fiecare la locul său, aplică în producție cele învățate pe băncile școlii. Au mai aflat cu acest prilej și altceva important: în tot anul 1962 fabrica n-a primit nici o reclamație, dimpotrivă, au sosit scrisori de mulțumire pentru calitatea superioară a produselor livrate.

Vizita s-a terminat, dar în unitate se discută mereu despre ea. Cu toții vor să învețe astfel încît școala să primească de la fabrica sau uzina, gospodăria sau instituția unde vor lucra, numai scrisori de mulțumire. Ideea a trecut de la un detașament la altul. Se dă bătălia pentru însușirea unor cunoștințe cît mai temeinice.

Învățînd bine, organizînd activități interesante, cu siguranță că acești pionieri vor intra mîine bine pregătiți pe porțile uzinei sau fabricii, pe ogoarele colectivei, vor contribui la ridicarea științei și culturii romînești pe trepte și mai înalte, vor participa activ la construirea socialismului și comunismului.

GETA COSTIN

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

Inițiativa

În detașamentul claselor a V-a din Școala de 8 ani nr. 15 din Sibiu, s-a observat că elevul Schrom Gheorghe care repetă clasa, fuge de la orele care „nu-i plac", că nu învață. Și deși Schrom nu era pionier, Munteanu Vladimir s-a angajat intr-o adunare să-l ajute. Inițiativa pionierilor a fost aici nu numai de a-l ajuta pe Schrom să-și îndrepte situația la învățătură ci, ca Schrom care s-a dovedit pînă la urmă un copil bun să devină pionier.

Nu există pionier din Sibiu care să nu fi fost la cetatea de la Cisnădioara. Dacă o vom ruga, s-a gîndit Voicu Mariana președinta detașamentului, tovarășa instructoare ne va ajuta să organizăm acolo o expediție științifică. Și i-a ajutat. La Cisnădioara tot detașamentul, fiecare grupă a mers cu material documentar pregătit din timp. Întorcîndu-se spre casă mai mulți pionieri au avut ideea să treacă prin noul cartier de la gara mică. În felul acesta pionierii detașamentului claselor a V-a au cunoscut aspecte din istoria veche și nouă a orașului Sibiu.

Tot inițiativă numim și vizita aceluiași detașament la fabrica „Libertatea". Unde este inițiativa? Pionierii au vrut să-și cunoască pe muncitorii de aici, felul în care lucrează, specificul fabricii lor. Dar, au vrut ca și muncitorii să-i cunoască pe ei. Cum? Printr-un original și frumos „schimb de experiență". Într-un vioi program de brigadă au prezentat muncitorilor aspecte din viața lor.

Costea Victorița din grupa a II-a a aceluiași detașament este o pionieră mediocră la învățătură, bătăușă. Colectivul de conducere a avut următoarea inițiativă: organizarea unei adunări „Cinstea de a fi pionier". Copiii s-au pregătit cu cele mai frumoase, cu cele mai emoționante pilde de copii-pionieri — Valerii Kotik, Pavlic Morozov, Volodea Dubinin — care prin faptele lor de vitejie și curaj în fața dușmanului au dovedit că și-au cinstit cravata.

Preocupîndu-se ca tot mai mulți pionieri să devină purtători ai steluțelor roșii, colectivul de conducere al acestui detașament a avut inițiativa să-l roage pe tovarășul profesor de educație fizică și pe cîțiva pionieri din detașament care știu să patineze, să-i învețe pe toți pionierii să patineze.

★

În aceeași Școală de 8 ani nr. 15 învață și se întîlnesc în fiecare zi, pionierii detașamentului claselor a VII-a. Aici se discută foarte mult despre învățătură. Se discută. Dar de la vorbă pînă la faptă... În grupa a II-a, președinte Sintion Ilie, sînt 15 pionieri. Dintre ei Agavriloaie Mircea o duce cel mai rău cu învățătura. O pionieră foarte bună la învățătură, Chiseliță Mariana, s-a angajat să-l ajute. Și... l-a ajutat. Rezultatul: Agavriloaie a încheiat primul trimestru corigent la 7 obiecte! Tot aici în grupă: Mera Augustin corigent la 5 obiecte și la purtare media 8; Datcu Partenie, corigent la 4 obiecte, la purtare, media 8. În urma acestei situații știți care a fost inițiativa grupei? A organizat o adunare intitulată: „Cum să îngrijim animalele" (?!?!) (De fapt trebuie să vă spunem că ei nu au animale de care să se îngrijească, dar...)

Pionierii din grupa condusă de Neacșu Rodica l-au văzut pe Popolzi Zenovie venind la școală șase zile fără cravată, dar nimeni nu l-a întrebat nimic. A trebuit ca mama lui Popolzi, muncitoare fruntașă la „Flamura roșie" să vină la școală și să discute despre comportarea nepionierească a fiului său.

Acum Popolzi poartă din nou cravata.

În acest detașament inițiativa, spiritul colectiv, grija față de coleg nu și-au făcut drum. Ei sînt în clasa a VII-a. Trebuie, e de datoria lor să facă acțiuni vii, interesante, la care să invite muncitori fruntași, colectiviști, activiști de partid și de stat. Ei sînt în clasa a VII-a, clasă la absolvirea căreia se despart de cursul elementar și pășesc mai departe în viață. Pentru îndrumarea pionierilor spre diferite profesiuni trebuia să facă acestea.

Puteau să se ocupe, dar nu s-au ocupat, să organizeze acțiuni prin care cît mai mulți pionieri să devină purtători ai steluțelor roșii.

Într-un detașament, în care colectivul de conducere nu se ocupă de acțiunile pionierești, nici în învățătură nu se obțin rezultate bune; disciplina dă de lucru tuturor, adică exact tabloul din detașamentul claselor a VII-a. De această situație rea existentă în detașamentul claselor a VII-a de la Școala de 8 ani nr. 15 din Sibiu, se face vinovat în primul rînd colectivul de conducere al detașamentului, activul pionieresc al unității. Nici tovarășul instructor nu i-a ajutat. Nu s-au preocupat de găsirea acelor soluții, acelor acțiuni capabile să facă aici activitatea vie, interesantă. Ce părere aveți voi, pionieri?

E. SKIBINSKY

OBIECTUL AGRICULTURA

Foto-reporterul nostru a surprins cîteva aspecte de la orele de „agricultura" la Școala de 8 ani din comuna Otopeni, București.

●

Cei dintr-a VII-a ascultă cu interes explicațiile tehnicianului Ion Vasilescu, care vorbește despre părțile componente ale tractorului și principiile lui de funcționare. (fotografia nr. 1).

●

În clasa a V-a se vorbește despre cultura porumbului. Au cuvintul viitorii maeștri ai recoltelor bogate. (Fotografia nr. 2).

●

„Creșterea și dezvoltarea răsadului în răsadnițe calde" nu-i un lucru atît de ușor, tocmai de aceea, copiii din clasa a VI-a sînt numai ochi și urechi! (Fotografia nr. 3).

Necazul celor doi iepuri

Este iarnă. Anevoie se găsește vreun petic de pămînt, cîteva fire de iarbă de mare folos, în aceste zile geroase, iepurilor și altor animale ale pădurii. În acest caz, ce se întîmplă? Rozătoarele (iepurii în special) ies în căutarea hranei, se furișează în sate, prin grădini. Doi din aceștii urecheați au ieșit din pădurea Măriuța și au nimerit în livada gospodăriei agricole colective din comuna Colacu.

— Ditamai livada — zice un urecheat — și nu găsești nimic de ros!

— Să mai căutăm — spuse celălalt.

Au luat-o de-a lungul și de-a latul livezii și, într-adevăr, nu au găsit. Au fost nevoiți să meargă din nou în pădure, poate acolo...

Dar cum de n-au găsit nimic de mîncare în livadă?

...Era pe la începutul lunii noiembrie, cînd în clasa a VII-a de la Școala de 8 ani din comuna Colacu, regiunea București s-a anunțat că elevii vor avea ora de agricultură în aer liber. Și, într-o după-amiază, au pornit-o spre „deal" însoțiți de tovarășul profesor.

Lecția a început cu o mică experiență.

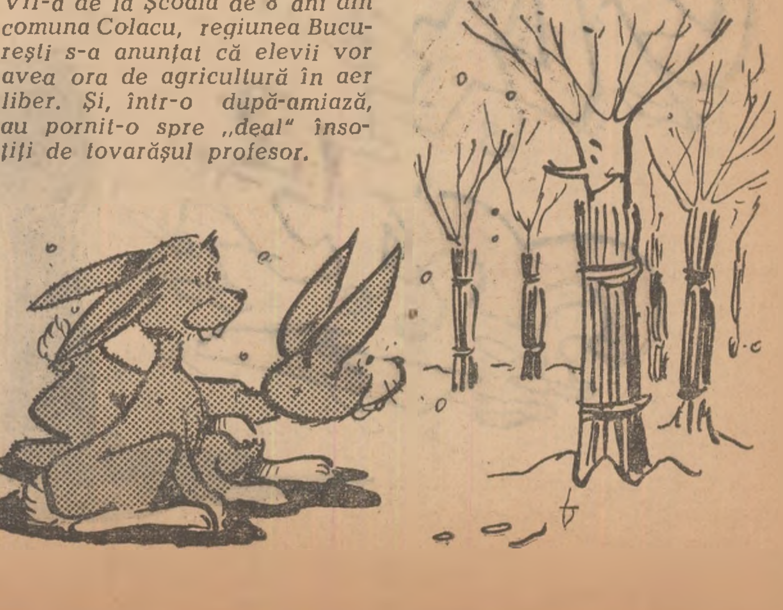
Drept material didactic au folosit... clești, sîrmă, trestie etc; sala de clasă — livada gospodăriei agricole colective!

— Copii, a început tovarășul profesor, azi avem agricultura. Lecția despre îngrijirea pomilor, în perioada de repaus. Deci, trebuie să învelim trunchiul pomilor cu... Și, urmînd îndrumările tovarășului profesor pionierii, doi cîte doi la fiecare puiet, au început lucrul. A durat cîteva ore și puieții de pe cele două hectare ale gospodăriei au fost protejați de rozătoare, asigurîndu-le, prin grija atentă a pionierilor, o viață lungă și rod bogat. Și iată că note bune au obținut mulți pionieri la ora de agricultură. Printre aceștia sînt: Marcu A. Ioana, Hațu V. Ion, Bălan Ștefan și alții.

Ei i-au ajutat în felul acesta pe părinții lor la întărirea gospodăriei, la pregătirea unei producții mai mari de fructe în anul viitor.

...Iată ceea ce n-au știut cei doi urecheați.

GR. MUȘAT

Pentru noi au luptat comuniştii

Şuieratul prelung al unui tren acoperă glasurile vesele ale copiilor, care în aşteptarea începerii adunării discută între ei. „A sosit tata!" se bucură un băiat înalt, negricios, înconjurat de nişte pionieri mai mici auzind trenul. „Povesteşte-ne ceva despre locomotivă, despre tatăl tău, despre ceferişti", îl roagă cei mici pe Ionel. „Dar v-am mai spus de atîtea ori", le răspunde Ionel rîzînd. „Mai spune-ne, mai spune-ne!" insistă pionierii.

Desigur, pionierul Bordeianu Ion din clasa a V-a de la Şcoala de 8 ani din Iţcani-Suceava, poate să povestească nu numai celor mici, dar şi colegilor lui mereu alte lucruri interesante. Doar află atîtea de la tatăl său, mecanic de locomotivă. Uneori, a fost şi el cu trenul în călătorii prin ţară. Dar acum nu este timpul să le vorbească prietenilor despre cele văzute de el, despre satele şi oraşele care devin mereu mai frumoase. Acum, trebuie să sosească invitatul pionierilor — tovarăşul ceferist Gheorghe Bîrzu. El este vechi muncitor, 15 ani a condus locomotiva. Aşa că, va avea multe de povestit copiilor...

★

Ochii mari ai Lilianei sînt întrebători, miraţi. „Cît de greu le era oamenilor care munceau, înainte!" parcă vrea să spună ea. Tovarăşul ceferist le povesteşte despre felul cum a învăţat el meserie, cum erau bătuţi şi nedreptăţiţi ucenicii, cît de mult trebuia să muncească ei pentru o bucată de pîine. „Şi iată, că noi, se gîndeşte pioniera Havresciuc Liliana, învăţăm în şcoală mare, frumoasă, locuim în blocuri noi, avem casa pionierilor cu atîtea cercuri interesante, mergem în excursii prin ţară, părinţii noştri muncesc în fabrici şi uzine moderne, se odihnesc în cele mai frumoase staţiuni. Iar eu mă gîndesc să devin doctoriţă"...

Pe vremea capitaliştilor, fiecare muncitor avea parte de lipsuri, mulţi de case proaste, copiii erau nevoiţi să muncească pînă la istovire, se gîndeşte pioniera Airoaie Doina. Pe vremea aceea un copil de vîrsta Doinei, de vîrsta lui Ionel, în loc să înveţe, să se joace, să rîdă, să se bucure de soare, de zăpadă, de copilărie, era înfometat, speriat că nu va avea ce mînca a doua zi, că tata va fi dat afară, că vor muri de frig şi foame.

„Dar s-au unit muncitorii sub steagul partidului şi-au luptat cu dîrzenie împotriva tuturor nedreptăţilor", spune copiilor tovarăşul ceferist Bîrzu. El povesteşte cum în 1933 muncitorii ceferişti şi petrolişti au declarat grevă, cum au dovedit ei că sînt o forţă neclintită, că sînt hotărîţi să lupte, alături de muncitorii din întreaga ţară, pînă cînd cei ce muncesc vor fi stăpînii ţării. Şi partidul i-a condus pe cei asupriţi din victorie în victorie, iar exploatatorii au fost izgoniţi.

Mă uit la copiii aceştia care ascultîndu-l pe muncitor se emoţionează aflînd episoade din lupta partidului împotriva capitaliştilor, care se bucură auzind despre Hunedoara, despre Oneşti, despre hidrocentrale, despre belşugul care se statorniceşte în gospodăriile colective şi despre atîtea realizări ale poporului nostru condus de partid. Mă uit la fiecare şi încerc să mi-l închipui peste cîţiva ani. Ionel, fiul mecanicului de locomotivă învaţă bine, este preşedinte de detaşament. Poate că şi el va conduce muncitori la mare, la munte, la odihnă. S-ar putea însă să-l regăsesc şi pe scenă. Da, pe scenă. El cîntă cu multă pasiune, cîntă frumos!

Privesc şi alte figuri de copii sănătoşi, vioi, cu ochi inteligenţi. Ştiu, fiecare are visurile lui. Unul doreşte să muncească într-una din noile noastre fabrici moderne, un altul se vede cercetător, într-un laborator, se vede poate miner sau tractorist. Dar fiecare a înţeles că aceste visuri şi le poate realiza numai pentru că partidul a luptat neobosit pentru viaţa lor fericită de acum. Şi lucrul acesta îl ştiu nu numai pionierii de aici dar şi pionierii din întreaga noastră patrie.

ELENA TOFAN

DISCUŢII

Cine merită admiraţie?

Prietenul la nevoie se cunoaşte... În doi, exerciţiul de matematica e parca mai uşor!

Colectivul de conducere discuta... Multe acţiuni interesante pornesc din iniţiativa colectivelor de conducere. Rezultatul lor: note bune, o comportare din ce în ce mai frumoasa a tuturor pionierilor.

Sînt mulţi copii într-o clasă, şi foarte diferiţi. Colectivul îi cunoaşte pe toţi şi are despre fiecare o anumită părere. Foarte adesea atitudinea faţă de un coleg se transformă în admiraţie, în dorinţa de a-i semăna, ba chiar de a-l imita. Să discutăm despre aceasta! Să vedem cînd merită un coleg stima colectivului!

Voi ştiţi, caracterele sînt diferite. Sînt copii cu o fire mîndră, care nu se intimidează lesne. Acesta e un lucru bun. Multe veacuri copiii oamenilor simpli au trăit în umilinţă. În zilele noastre însă, demnitatea şi siguranţa îndeplinirii oricărui vis străluceşte în privirile tuturor. Cunosc însă un băiat care deseori vine la şcoală cu tema nescrisă şi cu lecţia neînvăţată. Profesorul îi atrage atenţia, îl mustră cu severitate, ba chiar îi pune o notă slabă — şi cînd colo, băiatul — Victor pe nume — în loc să roşească de ruşine, se întoarce în bancă făcîndu-le cu ochiul colegilor, că adică ce-i pasă lui... Şi, din păcate, se mai găsesc unii „colegi" care să-l admire, chipurile, pentru „curajul" său! Dar lucrurile se pot petrece şi altfel. Iată alt caz: Andrei îşi rezolva problemele la matematică şi una dintre ele nu „ieşea" de loc. Trei colegi i-au bătut în geam, chemîndu-l la patinaj. Băiatul le-a spus că mai are de lucru, dar ei au rîs: „Destul ai „tocit", poţi să vii şi tu o dată la şcoală cu o problemă nerezolvată, nu-i o nenorocire!" Băiatul a hotărît însă că trebuie s-o rezolve. „Fricosule!" au rîs cei trei şi au plecat dîndu-i cu tifla. După cum se vede, nici nu poate fi vorba de ceva asemănător admiraţiei în purtarea lor!

Iată altă întîmplare, petrecută la o lucrare scrisă. Doru nu cunoştea subiectul. Era tare necăjit. Deodată, pe banca lui poposi un cocoloş de hîrtie, aruncat din spate. Băiatul îl luă, îl întoarse pe toate părţile, fără să-l desfacă, roşi şi în cele din urmă îl vîrî în penar. Două zile mai tîrziu, pe lucrarea lui era notat un 6, ceea ce stîrni indignarea unui coleg: „Uf, şi cînd te gîndeşti că i-am trimis o fiţuică grozavă! Mare nătărău; dacă se uita pe ea, lua cel puţin 8!" Acelaşi „coleg" avea însă, în aceeaşi zi, să-şi exprime admiraţia faţă de un prieten, Gigi, care scria tot felul de bileţele obraznice fetelor, iar cînd vreuna îi cerea socoteală, nu şovăia să se poarte grosolan.

Probabil, aţi observat cu toţii că, de fapt, nu Victor şi Gigi merită admiraţia colegilor, ci Andrei şi Doru. Aceasta deoarece curajul şi mîndria nu trebuie judecate în sine, ci numai în legătură cu scopul lor. În ce scop a dovedit Victor „mîndrie"? În acela de a face pe grozavul! Cu adevărat mîndru şi sincer e Doru, care nu s-a împăcat cu ideea de a obţine o notă mare fără să fi muncit pentru ea. Cît despre „cuceritori" ca Gigi, nimeni n-are nici o nevoie. În schimb, merită toată admiraţia Andrei, care ştie că de patinat poate patina şi mîine, dar că o cunoştinţă neînsuşită la timp, lasă un gol în pregătirea elevului.

OVIDIU ZOTTA

DRAGI CITITORI!

E rîndul vostru să ne arătaţi aspecte asemănătoare din clasele voastre! Scrieţi-ne, deci, avînd grijă să notaţi pe plic: pentru discuţia „Cine merită admiraţie?"

Ne pregătim pentru distincţii

LA SĂNIUŞ

Iarna şi-a aşternut covorul alb şi nesfîrşit de zăpadă peste întreaga natură. Pîrtia albă ce şerpuieşte pe malul stîng al bătrînului Mureş îşi aşteaptă mereu nerăbdătoare micii prieteni. În după-amiezile frumoase de iarnă vin aci, zeci de copii cu săniuţe, schiuri şi patine spre a se bucura de cîteva ore de joacă în mijlocul naturii albe. Noi, pionierii clasei a IV-a A, împreună cu tovarăşul învăţător ne-am petrecut minunat timpul liber în tovărăşia săniuţelor care zburau înaripate pe pîrtia de zăpada sclipitoare. Cu toate că săniuţele făceau uneori tumbe aruncîndu-şi de-a berbeleacul micii sportivi, nici unul nu s-a lăsat intimidat. Îmbujoraţi şi gălăgioşi, porneau mai departe. A fost o zi placuta iar în urma concursului în carnetele noastre pentru distincţii a aparut încă o condiţie îndeplinita.

NEMEŞ GICU
cl. a IV-a
Şcoala de 8 ani-Luduş,
reg. Mureş-Autonoma Maghiară

Ajutăm cu drag colectiva

Pionierii şcolii noastre dau un ajutor preţios gospodariei colective „Congresul al III-lea al P.M.R." din comuna. Alaturi de harnicii colectivişti, participăm cu multă tragere de inima la diferite munci. Pionieri ca Vasile Steliana, Vlaşcu Stela, Simion Miala, Bogdan Alexandrina, Popa Maria şi mulţi alţii au ajutat de nenumărate ori în aceste zile de iarnă pe crescatoarele de pasări de la gospodărie Astfel au adus apa în vase mari şi au pregatit hrana pentru păsari.

Într-una din zile noi, pionierii, am mers la sectorul zootehnic. Unii au mers la crescatoria de porci şi au ajutat la hranitul lor cu porumb şi tărîţe. De asemenea, le-am carat paie pentru aşternuturi. Alţii, printre care Vasile Anghel, Milcu Iordan şi Lucan Iulian au mers la ferma de vaci unde au ajutat la căratul nutreţurilor în grajduri. Acestea sînt doar cîteva aspecte ale ajutorului pe care-l dăm noi gospodariei colective.

MILAC FLORIAN
cl. a VII-a
Şcoala de 8 ani,
com. Calomfireşti,
regiunea Bucureşti

Petre Gheorghe

(1907—1943)

Născut într-o căsuţă sărăcăcioasă a unor muncitori, Petre Gheorghe cunoaşte din copilărie viaţa grea, plină de mizerie şi umilinţi pe care o duceau în trecut cei nevoiaşi. El se alătură de timpuriu luptei revoluţionare pentru eliberarea celor mulţi de sub jugul exploatării capitaliste. Pentru neobosita sa activitate politică este arestat şi închis de multe ori, este torturat bestial în beciurile siguranţei şi ale gestapoului. Dar Petre Gheorghe nu se abate nici o clipă de la calea luptei revoluţionare. Neputînd altfel să-i înfrîngă voinţa de luptă, guvernul fascist al lui Antonescu îi înscenează un proces în urma căruia, dîrzul şi neînfricatul luptător comunist, Petre Gheorghe, este condamnat la moarte.

Era în ziua de 8 februarie 1943, cînd pe poligonul de la Crîngul lui Boţ din Ploieşti, carabinele plutonului de execuţie au răpăit sinistru, iar o inimă tînără, înflăcărată, dornică de viaţă, a încetat să mai bată. Comunistul Petre Gheorghe a fost ucis, dar în inima poporului nostru figura sa luminoasă va trăi veşnic.

Un neînfricat luptător comunist

File de ISTORIE

1933 — 30 de ani de la eroicele lupte ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti — 1963

(III)

Asediatorii erau la rîndul lor împresuraţi. Alte unităţi militare au fost aduse. În repetate rînduri, armata şi poliţia, cu baioneta la armă, încearcă să împrăştie masele muncitoare din stradă. În zadar! Masele n-au putut să fie clintite din loc. Chiar mai mult, în cîteva rînduri, acestea au rupt cordoanele jandarmilor şi poliţiştilor apropiindu-se de ateliere, aruncînd peste gard, greviştilor, pachete cu alimente. Soţiile greviştilor îi încurajau în luptă. Toată ziua şi toată noaptea, şi în dimineaţa următoare, muncitorii au rămas în jurul atelierelor. Cei baricadaţi în ateliere simţeau crescînd spiritul lor de luptă şi puterea lor cu fiecare grup de muncitori ce se adăuga maselor din afară.

Un cor vorbit a fost organizat în curtea atelierelor. Au fost lansate lozinci de luptă ca: „Jos starea de asediu!", „Vrem eliberarea arestaţilor!", „Jos cu scăderea salariilor!", „Vrem pîine pentru copiii şi familiile noastre!" „Vrem o viaţă omenească şi un trai liber!", „Jos fascismul!", „Jos pregătirile pentru război!", „Prietenie cu Uniunea Sovietică!". Pe tribune improvizate, muncitorii le vorbeau greviştilor. Vocile muncitorilor din ateliere se uneau cu cele ale muncitorilor care se aflau în stradă. Doi tineri din afara atelierelor, suiţi pe umerii altor muncitori, se adresară soldaţilor:

„Fraţilor soldaţi
Nu ne împuşcaţi
Că vă sîntem fraţi,
Fraţi adevăraţi!"

Un soldat din rîndul trupelor de împresurare din Regimentul 15 infanterie, suit pe umerii camarazilor săi, se adresă celorlalţi soldaţi, arătîndu-le că ei — muncitorii şi ţăranii în haine militare — sînt scoşi de guvernul burgheziei şi moşierimii ca să ucidă pe proprii lor fraţi: „Nu trageţi în muncitori, camarazi! Noi nu putem fi ucigaşii fraţilor noştri!"

O detunătură, şi soldatul s-a prăbuşit la pămînt. O bestie de ofiţer ucisese cu un glonte pe eroicul soldat, anonimul purtător de cuvînt al sutelor de mii de muncitori şi ţărani nevoiaşi din cazărmile-închisori ale burgheziei romîne. Cuvintele soldatului ucis şi executarea sa n-au rămas fără răsunet. Refuzul de executare a ordinelor plutea în aer. Comandantul unităţii, alarmat, încunoştiinţa autorităţile despre fierberea ce domnea între soldaţi. Guvernul hotărăşte să înlocuiască aceste trupe prin altele aduse din provincie, ceea ce îl obligă să amîne asaltul. Către zorii zilei de 16 februarie, fu adus un regiment de grăniceri din Constanţa.

Înainte de a începe atacul împotriva greviştilor, armata primi ordinul să „cureţe" străzile din jurul atelierelor blocate de muncitorii care împiedicau desfăşurarea trupelor.

Fără nici o somaţie, mitralierele au fost îndreptate spre muncitorii din jurul atelierelor. Ţăcănitul lor de moarte se auzi de cîteva ori. Au urmat ţipete sfîşietoare. Zeci de trupuri omeneşti zăceau la pămînt: bărbaţi, femei, copii. Peste trupurile celor căzuţi s-au

năpus... baion... zdrob... tot c... tunat... ră şi... munc... în c... caţi... strig... tot a...

Bun gospodar

Seara, după ce chibzuise cum să organizeze mai bine munca colectiviştilor din brigadă, astfel ca toate lucrările agricole de urgenţa-întîia să fie executate la timp, brigadierul Lazăr Cinca o porni grăbit spre casă. Îl răzbise şi foamea şi oboseala. Însă cînd ajunse în uliţa pe care locuia, fu nevoit să încetinească pasul. Trebuie să meargă cu mare grijă, să nu nimerească în vreo băltoacă. Dar, cu toate măsurile de prevedere, acasă ajunsese murdar de noroi din tălpi pînă în creştet. „Trebuie să reparăm neapărat drumul, îşi spuse el. Altfel, la toamnă, nici nu vom mai putea ieşi din casă din pricina noroaielor". Şi chiar a doua zi, pe cîmp, într-o pauză, se sfătui cu cîţiva colectivişti.

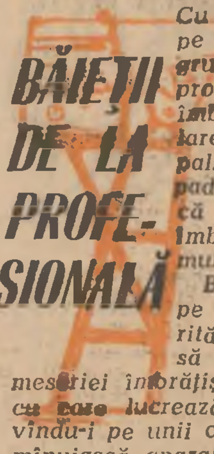
— Tare bine ar fi să astupăm gropile de pe uliţă, i-a răspuns Sofia Halas. Dar cînd să facem şi treaba asta, că doar sîntem în toiul muncilor agricole?

— Păi o să lucrăm duminica, în zilele cînd nu putem merge pe cîmp, a fost de părere brigadierul.

Aşa se face că în duminicile următoare, zeci de cetăţeni din circumscripţia electorală nr. 17, au venit să lucreze la repararea drumului. Altădată, cînd s-a pus problema electrificării comunei sau a construirii noului cămin cultural, brigadierul Lazăr Cinca, se afla din nou în fruntea cetăţenilor din circumscripţie, la acţiunile de muncă patriotică iniţiate. Iată de ce, zilele trecute, într-o adunare, apreciind hărnicia acestui colectivist, contribuţia sa la creşterea continuă a producţiei agricole, la înfrumuseţarea şi gospodărirea comunei, cetăţenii din circumscripţia electorală nr. 17 Lugojel, regiunea Banat, l-au propus în unanimitate pe brigadierul de cîmp Lazăr Cinca, candidat al F.D.P. în alegerile de deputaţi pentru sfatul popular al comunei.

A. MIRCEA

BĂIEŢII DE LA PROFESIONALĂ

Cu feţele îmbujorate de ... pe poartă îşi fac apa... grupuri de elevi ai ş... profesionale. Aşa cum a... îmbrăcaţi în uniforme ... fare, mototolind încă ... palme bulgări pufoşi de ... padă, nici nu-ţi vine să ... că numai cu o oră în... îmbrăcaseră salopeta ... muncitor!

Băieţii se bucură de ... pe şantier. Aceasta, ... rită priceperii cu care ... să se descurce în ta... meseriei îmbrăţişate, datorită însufl... cu care lucrează. Deunăzi chiar, o... vîndu-i pe unii cît de bine au depri... mînuiască aparatele de sudură, mur... rul Gheorghe Neagu, care are şi el ... în practică, s-a oprit o clipă din ... mirat:

— Dar ştiţi că-mi place? Me... m... bine! le-a zis privind flăcările verzi ... rîind lîngă sticlele ochelarilor ce le ... pereau ochii, în care juca o lumină ... vie ca aceea a aparatelor de sud... Poate că ghicise în ei dorinţa fiecăru... să sosească cît mai repede clipa cîn... păşi alături de el, ca muncitori, sub b... de oţel ale uriaşelor agregate siderurg...

Tocmai de aceea, băieţi...

Pe tabla enormă se conturează, ... cretă colorată, mecanismul unei n... moderne.

Elevul o desenează, linie cu linie, ... ca în carte.

— Mulţumesc, spune Eugenia Fr... şanu, profesoara de mecanică, înto... pagina de catalog şi înscriind pe ... hîrtiei nota 10.

E vorba oare de un moment rar î... în clasă? Nicidecum! Mulţi sînt ele... aci, de la Şcoala profesională a Con... tului Siderurgic-Galaţi, care au păşit ... al doilea trimestru numai cu ast... note frumoase, cu nouă şi zece. Ne... Ion, Dumbravă Gheorghe, Badiu Fr... lea, Andrei Dionisie, Solomon Nc... Teodorescu Eugen...

Băieţii de aci au înţeles bine că ... viitoarea lor meserie, trebuie să se ... tească temeinic încă de pe băncile ... profesionale. Ceea ce şi fac. Teod... Eugen, bunăoară. Are numai no... zece! E bun prieten atît cu man... şcolare, cu cărţile tehnice luate de ... bliotecă, cît şi cu... Sadoveanu, ... Balzac. Carneţelul pe care-l poart... manent în servietă, lîngă cărţile de ... — şi care depăşeşte prin conţinut ... nuitul „vocabular" — e încă o do... acestei străduinţe. Se află în el, no... grijă, explicaţii în legătură cu ... noţiuni tehnice şi ştiinţifice, maşi... derne, probleme de literatură şi ar...

Ei, ca şi toţi ceilalţi elevi de la ... profesională de aci, nu irosesc ... clipă din timpul rezervat învăţămîn... activităţii practice, se pregătesc s... ceea ce doresc cu toţii — oamen... pregătiţi, muncitori de nădejde.

AL. DINU I...

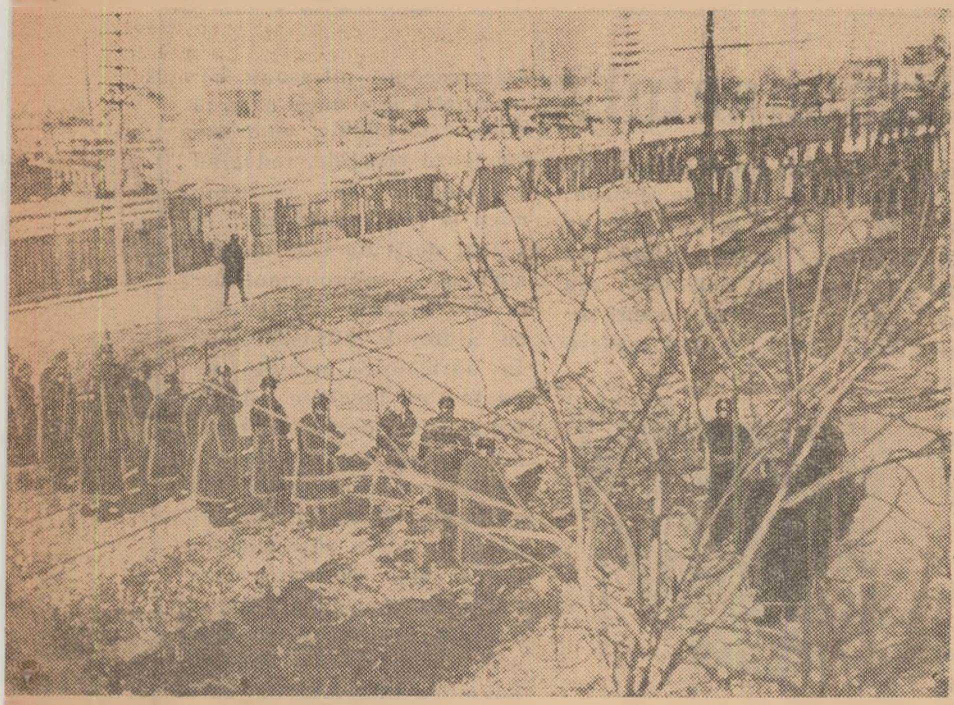

PENTRU VOI, COPII!

O comoară? Nu, o imagine obişnuită de la Fabrica de ciocolată „Bucureşti" unde se produc zilnic circa 12.000 kg de ciocolată în diverse sortimente, printre care şi cunoscutele „monezi" învelite în staniol strălucitor.

Fotografia alăturată o înfăţişează pe tînăra utemistă Rudolf Ana, lucrînd la una din maşinile semiautomate cu care este înzestrată fabrica.

Foto: GR. PREPELIŢĂ

coloanele de asalt cu
la armă, spintecînd,
l, calcînd în picioare
ntîlneau în cale. La de-
le salvelor de mitralie-
țipetele celor loviți,
rii din ateliere au ieșit
e. Cîțiva muncitori ur-
acoperișul atelierelor
lozinci de luptă. Și în
t timp sirena suna fără încetare. La un moment dat, mîna care a tras sirena a căzut fulgerată de gloanțele ucigașe. Vasile Roaită a căzut la postul său, cu mîna încleștată pe mînerul sirenei.

Sfidînd moartea, muncitorii au dat pilde de adevărat eroism revoluționar.

Prof. T. RADU

Soldați înarmați trimiși de guvernul burghezo - moșieresc să tragă asupra muncitorilor la Atelierele C.F.R.-Grivița în februarie 1933.

Pregătiri pentru campania agricolă de primăvară

Iarna nu ne-a părăsit, dar oamenii muncii de la sate se pregătesc încă de pe acum, cu multă grijă și atenție pentru campania agricolă de primăvară. Iată în acest sens cîteva știri sosite din unitățile agricole socialiste:

● Mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare Făurei, Bujor și Niculești-Jianu, regiunea Galați, au terminat reparatul tractoarelor încă de la 20 ianuarie. In prezent, la aceste S.M.T.-uri se repară ultimele mașini agricole ce vor fi folosite pe ogoare, în campania de primăvară.

● Pentru campania agricolă din primăvara acestui an, s-au pregătit și colectiviștii din Găujani, raionul Costești. Incă din luna decembrie a anului trecut, cîteva echipe de colectiviști au verificat și reparat cu atenție prășitoarele, grapele și celelalte unelte agricole necesare în campanie.

● Și în gospodăria agricolă colectivă din Romînaș, raionul Zalău, primăvara este așteptată cu multă nerăbdare. Pe lîngă alte lucrări, colectiviștii de aici au acordat o mare atenție pregătirii semințelor. Astfel, pînă în prezent ei au asigurat și condiționat 12 000 kg sămînță de ovăz, 13 000 kg sămînță de in, 1 500 kg sămînță de floarea-soarelui.

● Creșterea continuă a producției de cereale la hectar depinde în bună măsură și de modul în care este îngrășat solul. Iată de ce, pregătindu-se pentru campania agricolă de primăvară, colectiviștii din Remeți, raionul Sighet, au transportat pe cîmp peste 800 tone de îngrășăminte naturale.

● Dorind ca în acest an să obțină producții sporite de fructe, colectiviștii din raionul Făgăraș desfășoară în prezent o largă acțiune de protejare a pomilor. Pînă săptămîna trecută, numeroase echipe de colectiviști au stropit cu soluție peste 60.000 de pomi fructiferi, apărîndu-i astfel de dăunători.

Bilanț rodnic, perspective luminoase

Săptămîna trecută, ziarele au adus vestea importantă: **Comunicatul Direcției Centrale de Statistică cu privire la îndeplinirea planului de stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1962.**

Comunicatul reflectă ca într-o oglindă marile realizări înfăptuite de poporul nostru sub conducerea înțeleaptă a partidului, în acest an, 1962 — an care a încheiat prima jumătate a șesenalului.

Producția globală industrială a crescut față de anul 1961 cu 14,7 la sută, a mijloacelor de producție cu 17,5 la sută, iar a bunurilor de consum cu 10,2 la sută. În agricultură, anul 1962 a marcat un eveniment deosebit de important — încheierea colectivizării, care a consfințit victoria definitivă a socialismului în patria noastră.

Despre aceste realizări care ne-a umplut inimile de legitimă mîndrie și bucurie, vorbesc în graiul lor, lapidar, cifrele cuprinse în comunicat. La sfîrșitul anului 1962, agricultura era înzestrată cu 56 500 tractoare, 52 600 semănători mecanice, 28 400 combine pentru recoltatul cerealelor păioase și cu numeroase alte mașini agricole. Capacitatea de transport a căilor ferate a crescut prin înzestrarea rețelei cu 35 locomotive Diesel electrice, 3 088 vagoane marfă.

În primii trei ani ai planului de șase ani au fost construite din fondurile statului peste 112 000 apartamente, din care aproape 42 000 în 1962. În aceeași perioadă, populația și-a construit din fonduri proprii circa 300 000 de locuințe, mai ales în mediul rural.

Numeroase au fost și obiectivele social-culturale, care și-au deschis pentru prima oară porțile în cursul anului trecut. S-au construit pentru învățămîntul de cultură generală peste 3 800 săli de clasă. Au fost date în folosință pentru studenți, cămine cu circa 4 500 de locuri și cantine cu o capacitate de deservire de 2 000 locuri într-o serie. În anul 1962 au fost la odihnă și tratament în stațiuni balneo-climaterice, tabere și colonii de copii, peste 700 000 de persoane.

După cum vedeți, dragi copii, anul care a trecut a fost un an bogat în fapte, s-au deschis noi perspective pentru anul în curs. Continuînd și dezvoltînd succesele obținute pînă acum, oamenii muncii muncesc cu sporit avînt pentru înfăptuirea măreţelor sarcini trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., pentru a obține noi victorii în opera de desăvîrșire a construcției socialismului în patria noastră.

O ANIVERSARE DRAGĂ

Zilele trecute, poporul nostru a sărbătorit o aniversare dragă: împlinirea a 15 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Populară Romînă și Uniunea Sovietică. Acest tratat, bazat pe principiile marxism-leninismului și ale internaționalismului socialist, a întărit și mai mult prietenia de veacuri ce există între poporul romîn și poporul sovietic. Marile succese dobîndite de poporul romîn pe drumul socialismului, sînt strîns legate de colaborarea și ajutorul frățesc acordat țării noastre de Uniunea Sovietică.

Cu prilejul acestei aniversări, oamenii muncii, și alături de ei toți copiii patriei, își îndreaptă cu dragoste și recunoștință gîndurile spre marele popor sovietic, constructor al comunismului.

De la prietenii tăi, pionierii sovietici

CONCURSUL ISTEȚILOR

În cinstea zilei cosmonauților, care se sărbătorește în fiecare an în Uniunea Sovietică la 12 aprilie, gazeta „Pionierskaia Pravda" a organizat pentru cititorii săi un concurs al isteților. Întrebările concursului sînt foarte diferite și se referă la fenomene fizico-chimice, fenomene ale naturii, cunoștințe tehnice și de cultură generală.

Cu prilejul deschiderii acestui concurs, cei patru eroi cosmonauți ai Uniunii Sovietice — Iuri Gagarin, Gherman Titov, Andrian Nicolaev și Pavel Popovici semnează în „Pionierskaia Pravda" un articol intitulat „Cine va învinge"?. Reproducem un fragment din acest articol.

„Un proverb răsăritean spune: puternicul învinge un om, înțeleptul o mie.

Și, într-adevăr, tigrul este mai puternic decît omul, dar omului nu-i este frică de el. Rechinul este mai iute decît omul, dar omul îl întrece. Înspăimîntătoare sînt ghearele și pliscul vulturului, dar omul nu dă înapoi în fața lui.

De ce? Pentru că înțelepciunea și știința îl fac pe om atotputernic.

Înțelepciunea și știința l-au ajutat pe om să se desprindă de Pămînt, să se avînte în adîncul oceanelor. Înțelepciunea și știința fac din om nu numai stăpînul Pămîntului dar și al universului.

Iată pentru ce omul prețuiește știința, inteligența, istețimea..."

Și acum, probabil că sînteți curioși să cunoașteți ce premii îi așteaptă pe învingători? Iată-le:

— Detașamentul de pionieri care va cîștiga locul I în concurs va fi vizitat de unul din cosmonauții sovietici.

— Trei detașamente — clasate pe locul II, vor primi cîte un autograf de la fiecare cosmonaut.

Despre fericiții învingători vă vom scrie negreșit după terminarea concursului!

MICHEL BONNARD II

Text: Ștefan Zaides

Desene: Puiu Manu

Rezumatul capitolelor precedente

Intr-un port francez de pe coasta Atlanticului, docherii se află de mai multe săptămîni în grevă. Ei duc o luptă dîrză — sub conducerea celor mai înaintați dintre ei, comuniștii — pentru apărarea drepturilor lor. Un astfel de muncitor înaintat este și tatăl lui Michel — Michel Bonnard. Michel cel mic, poreclit de prieteni Michel Bonnard II, descoperă că armatorul Barrone descarcă vasele sale la un chei părăsit, cu ajutorul unor spărgători de grevă. El vrea să-i anunțe pe docheri, dar este arestat.

(1834–1907)

D. I. MENDELEEV

La 7 februarie 1834, într-un oraş din Siberia, (U.R.S.S.) s-a născut genialul chimist rus D. I. Mendeleev, autorul sistemului periodic al elementelor chimice.

De mic copil citea mult şi-l interesau toate problemele din jurul său. Il interesa viaţa plantelor şi a păsărilor, urmărea la fabrica de sticlă din apropierea casei acţiunile fizice şi chimice în procesul fabricării sticlei. In liceu, iar apoi la Institutul pedagogic, Mendeleev impresiona pe profesorii şi pe colegii săi prin multilateralitatea şi varietatea cunoştinţelor pe care le avea.

După absolvirea Institutului pedagogic, Mendeleev lucrează un timp ca profesor de şcoală medie la Simferopol, iar apoi la Odesa. In acea perioadă existau trei titluri ştiinţifice: 1) de candidat în ştiinţe; 2) de magistru şi 3) de doctor în ştiinţe. Toate examenele pentru aceste titluri au fost luate de Mendeleev în condiţii excepţionale.

Plecat în străinătate, Mendeleev ia contact cu oamenii de ştiinţă din Franţa, Germania, unde studiază o serie de probleme care-l interesau în mod deosebit între care relaţiile dintre proprietăţile chimice şi fizice ale substanţelor. Intors în ţară, Mendeleev este numit profesor la Institutul Tehnologic din Petersburg (azi Leningrad). Mendeleev era persecutat de guvernanţii ţarişti pentru atitudinea lui patriotică, pentru prietenia cu oamenii progresişti ai vremii. Din această cauză el a avut mult de suferit. Scos din învăţămînt şi trimis în altă muncă, Mendeleev nu s-a descurajat şi şi-a continuat cu îndîrjire şi pasiune munca sa de cercetare ştiinţifică, rezolvind şi dînd soluţii pentru numeroase probleme economice şi ştiinţifice care nu erau rezolvate. Dar cel mai important rezultat al activităţii ştiinţifice a lui Mendeleev a fost clasificarea elementelor chimice. Mendeleev a elaborat un tablou armonios al legăturii dintre proprietăţile elementelor prevăzînd chiar o serie de elemente care în acea perioadă, încă nu fuseseră descoperite. Lucrările lui Mendeleev au dobîndit o adevărată şi înaltă preţuire din partea statului sovietic. V. I. Lenin aprecia foarte mult lucrările lui Mendeleev. Multe dintre planurile îndrăzneţe ale marelui savant rus au fost realizate după instaurarea puterii sovietice.

M. NEGREA

Ce este ultrasunetul?

Se ştie că urechea omului nu percepe decît undele sonore care au o frecvenţă de minimum 30 pînă la maximum 30 000 de vibraţii pe secundă. În jurul nostru se propagă însă şi unde sonore cu o frecvenţă mult mai mare. Şi dacă noi, oamenii, nu le putem sesiza cu simţurile noastre, sînt însă unele animale (cîinele sau liliacul), care le percep. Liliacul percepe sunete a căror frecvenţă depăşeşte 100 000 de vibraţii pe secundă.

Ultrasunetele, sunetele care nu se aud, joacă un deosebit rol în dezvoltarea tehnicii noi. Deşi au fost descoperite la sfîrşitul secolului al XIX-lea, ultrasunetele îşi găsesc aplicaţii practice mult mai tîrziu, în zilele noastre.

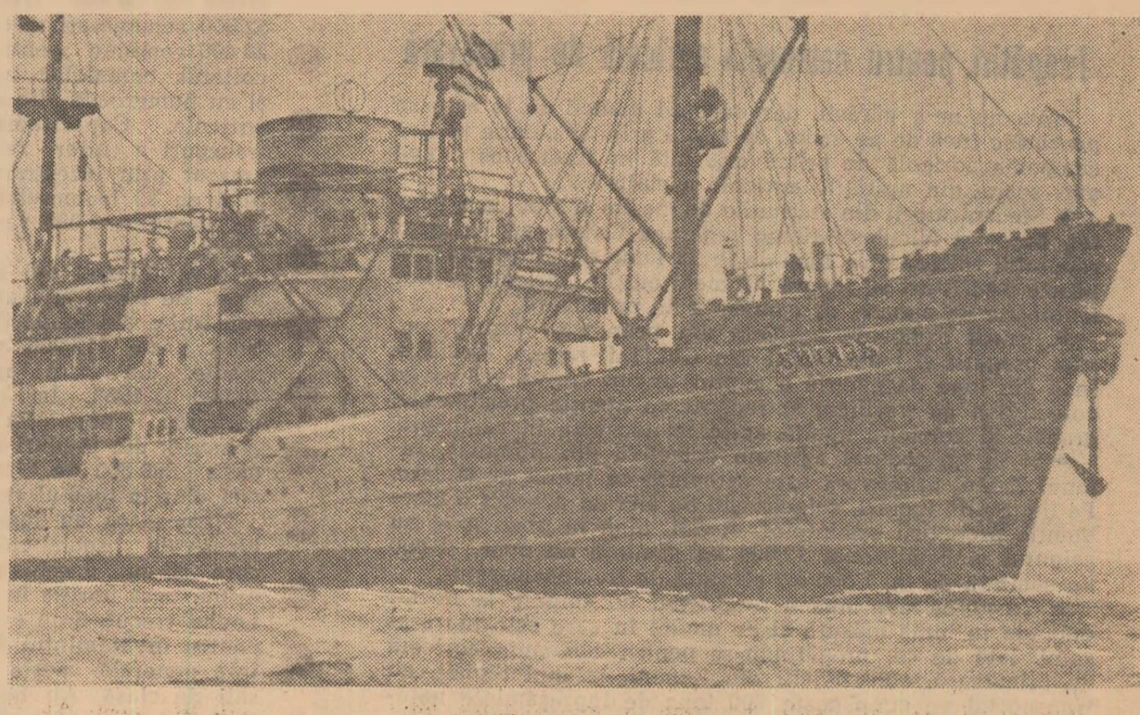
Ultrasunetele putînd fi produse şi cu mijloace mecanice, pe frecvenţe stabilite şi pe specific de obstacole, oamenii de ştiinţă au ajuns să poată detecta cu ajutorul lor defectele din interiorul multor corpuri solide. Astfel a luat naştere

defectoscopia *) ultrasonică. O bulă de aer, un corp strain, o fisură cît de mică din interiorul unei piese metalice sau din interiorul oricăror altor materiale, inclusiv cele plastice, sînt semnalate cu precizie de defectoscopul ultrasonic. Ultrasunetul şi-a găsit o largă folosire în chimie, unde accelerează reacţiile, reducînd substanţele în particule mici, şi le şi orientează în sensul dorit de laborant. În medicină, microorganismele sînt distruse fulgerător cu ajutorul ultrasunetului. În agricultură, anumite seminţe cu încolţire foarte lentă s-au dezvoltat mult mai repede după ce au fost tratate cu ultrasunete. Cu ajutorul ultrasunetelor se poate spăla în cîteva minute cea mai murdară lînă tunsă de pe oi... Utilitatea practică a ultrasunetelor este foarte vastă. Uniunea Sovietică este ţara în care s-au extins cel mai mult aplicaţiile practice ale ultrasunetelor în industrie, fizică, chimie, medicină etc.

RODICA ALBU

*) se ocupă cu controlul calităţii pieselor şi a organelor de maşini.

Nava de cercetări oceanografice „Viteaz" este cea mai mare şi complexă navă de cercetări oceanografice din lume. Are un tonaj de 5 700 de tone şi un echipaj alcătuit din 143 de oameni dintre care 72 de colaboratori ştiinţifici. Nava dispune la bord de 15 laboratoare înzestrate cu cele mai moderne aparate de cercetări oceanografice.

Recent nava s-a întors dintr-o nouă expediţie de cercetări ştiinţifice în oceanul Indian. La această expediţie a participat şi un romîn: prof. univ. Eugen A. Pora membru corespondent al Academiei R. P. Romîne.

ACVARISTICA, O OCUPAŢIE PLĂCUTĂ PENTRU COPII

O dată cu lumina argintie a dimineţii, cînd razele soarelui, abia străbat printre nori, dincolo de fereastra luminoasă a colţului viu de la Palatul pionierilor clocoteşte viaţa unui mic paradis — este vorba de acvariile cu peşti exotici şi indigeni spre care se îndreaptă cu nerăbdare pionierii dornici să afle din tainele acestor vieţuitoare.

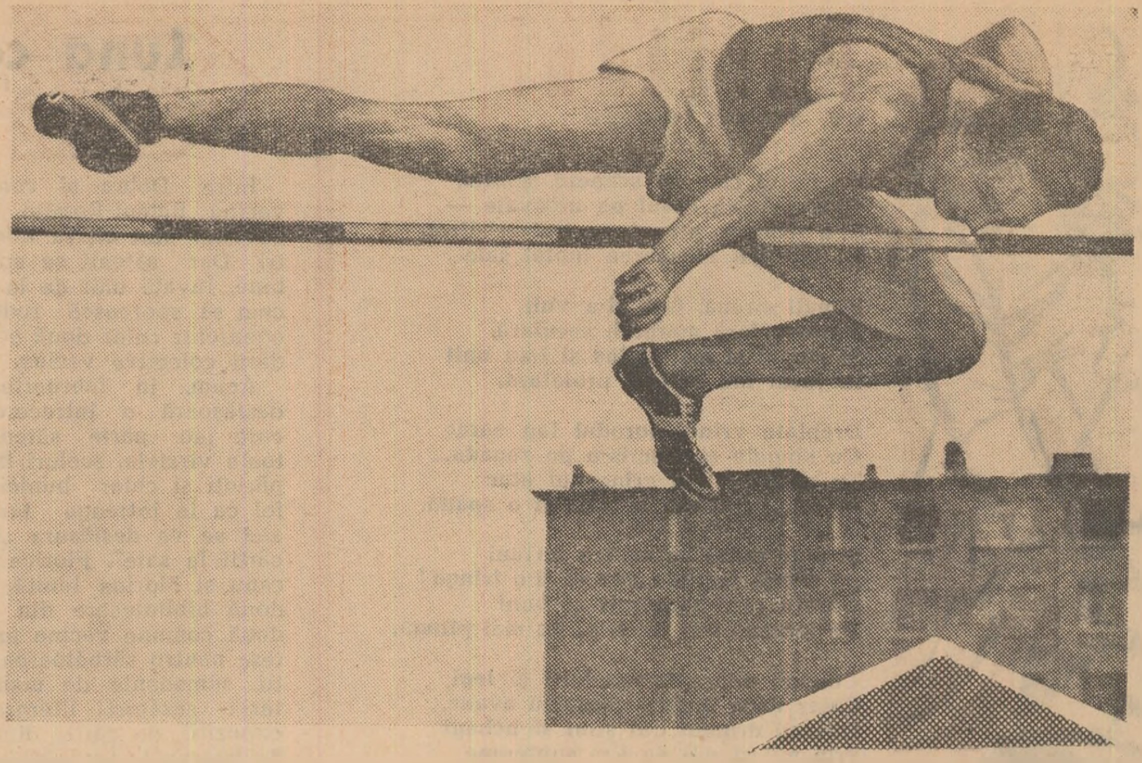
Acvariile construite şi amenajate de mîinile îndemînatice ale pionierilor, reprezintă un tablou minunat din faţa căruia nu-ţi vine să pleci. Privind un acvariu, prin faţa ochilor noştri se vor perinda, ca într-un basm minunat, gingaşele făpturi îmbrăcate în mantii multicolore, pe care fantezia fără margini a naturii le-a înzestrat uneori cu formele cele mai bizare. Priviţi cum **scalarii** se mişcă lin ca o frunză conştienţi parcă de aspectul lor minunat, suliţarii maiestuoşi îi uimesc pe cei care-o observă prin coada lor ca o suliţă şi micii **guppi** care ne încîntă prin irizaţiile fermecătoare. Dincolo de acest tablou putem urmări cu atenţie mersul scormonitor al **porcuşorului, zvîrlugei, obletelui,** înfăţişarea argintie a **săbioarei** şi **crapul golitan** cu rămăşiţe de solzi fumurii. Plantele din acvarii acoperite cu bule de aer par la lumina soarelui mici mărgăritare strălucitoare care desfată ochiul cu prospeţimea şi varietatea lor. Panglicele lungi ale orzoaicei de apă se [illegible] pînă la suprafaţa apei şi se împletesc între ele. **Cosorul, brădişul** şi **ciuma** apei completează tabloul vieţii în acvariu. Pe frunzele mlădioase ale plantelor de apă se mişcă alene, acoperite de cochiliile sidefate, melci roşiatici care curăţă plantele de alge. Privind acest decor abia acum încep să se întrevadă frumuseţile nease muite, ascunse cu atîta sîrg în adîncurile tăinuite ale apelor.

De aceea pionierii nu rămîn indiferenţi şi numărul amatorilor care îndrăgesc această ocupaţie creşte din zi în zi — găsindu-şi aici cele mai bune condiţii de recreere şi odihnă după munca încordată de la şcoală. Acvaristica este o ocupaţie plăcută nu numai în interes decorativ ci şi prin faptul că trezeşte interesul pentru ştiinţă.

Observînd viaţa din acvariu pionierii cunosc o mare varietate de forme din lumea animală, studiază capacitatea uimitoare a organismelor de a se adapta; observă schimbările care au loc la plante şi animale sub influenţa schimbării condiţiilor de viaţă, adesea văd cu ochiul lor căile de apariţie a noilor forme. Pentru îndrumarea voastră, dragi pionieri şi şcolari, spre a vă uşura primii paşi în construcţia şi mai ales îngrijirea unui acvariu vă rugăm să urmăriţi articolele care vor apare

FLORICA BRACACIU
Prof. de zoologie,
Palatul pionierilor,
Bucureşti

Atletul nr. 1 al lumii

Sport

Campionatul de atletism al copiilor

De trei saptamîni, în fiecare duminică dimineața, sala Floreasca II cunoaște animația și larma deosebită a concursurilor de atletism. Acum însă atleților din lotul republican și seniorilor le-au luat locul cei mai mici atleți ai Capitalei și anume echipele reprezentative ale celor 8 raioane. La această inițiativă valoroasă a Consiliului orășenesc U.C.F.S. București, micii atleți au răspuns cu mult entuziasm. Rezultatele înregistrate în foile de concurs la cele trei probe (50 m plat, lungime și înălțime) în primele etape dovedesc din plin acest lucru. Spicuim cîteva din ele: 50 m plat băieți: Stomff Tudor (raionul Lenin) 6,8"; Olteanu Mihai (raionul 23 August) 6,8"; 50 m plat fete: Stoienescu Elena (raionul 23 August) 7,4", Iacubovici Magda (raionul Lenin) 7,7"; lungime băieți: Rujan Paul (raionul 23 August) 5,27 m, Stomff Tudor (raionul Lenin) 4,44 m; lungime fete: Onescu Victoria (raionul 23 August) 4,28 m; Davidescu Liliana (raionul 1 Mai) 4,21 m; înălțime băieți: Rujan Paul (raionul 23 August) 1,45 m; înălțime fete: Ciubotaru Mariana (raionul 1 Mai) 1,41 m.

ÎN CONCURS, CEL MAI TÎNĂR ȘAHIST!

In jurul meselor de șah s-au adunat numeroși spectatori care urmăreau cu interes partidele din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului. (Intrecerile aveau loc la căminul cultural din comuna Andrășești, raionul Slobozia). Printre concurenți se aflau tineri colectiviști, mecanizatori și elevi, fii ai harnicilor colectiviști de pe ogoarele înfrățite ale Bărăganului. Acum, ei își disputau întîietatea pentru a se clasifica în finala concursului de șah pe comună.

Privim la cîteva partide mai atractive Dar iată, avem o surpriză: la masa nr. 5 de concurs zărim un copilandru, cu o privire ageră. care era numai ochi și urechi. Micul concurent mută cu dibăcie piesele de joc pe tabla cu cele 64 de pătrate. Adversarul său este abia ceva mai răsărit, atît ca statură cît și ca vîrstă. Despre primul concurent, ne dă lămuriri tovarășa profesoară Vernenția Ionescu: este pionierul Deteșeanu Vasile, și are numai 10 ani. De altfel, este cel mai tînăr participant la întrecerile Spartachiadei, din comuna Andrășești. In familia colectivistului Grigore Deteșeanu, sportul are foarte mulți prieteni (sînt șase frați și două surori). De pildă, sora mai mare, Lenuța, de 17 ani, care lucrează în brigada legumicolă, participă în prezent la întrecerile de gimnastică, volei, handbal și atletism.

Aflăm că pionierul Deteșeanu Vasile a deprins „tainele" jocului de șah în urmă cu 3 ani, cu ajutorul fratelui său, Dumitru, care i-a dat primele lecții. Apoi, a participat la cîteva concursuri școlare, unde a obținut rezultate frumoase. Acum se află la prima competiție oficială de... seniori, unde, bineînțeles, dorește să ocupe un loc fruntaș. Nu putem decît să-i urăm succes!...

M. LAURIAN

Acum patru ani cunoscutul antrenor sovietic Vladimir Diacikov a remarcat pe stadionul de atletism prezența unui tînăr subțirel și firav care-și petrecea ore în șir lîngă groapa de sărituri.

Un tînăr atlet ca atîția alții? Da. Ceea ce l-a atras însa pe antrenor spre acest tînăr a fost simplul fapt că la vîrsta lui, n-avea pe atunci nici 17 ani, Valeri Brumel sărea 2 metri (!) la înălțime cu o surprinzătoare ușurință.

— Băiatul acesta, și-a zis antrenorul, are ștofa de campion!

Cuvinte profetice. Peste trei ani, „băiatul" a ajuns celebrul Valeri Brumel, cel mai bun sportiv al lumii în anii 1961 și 1962.

Cum a ajuns Brumel în vîrful ierarhiei celor mai buni atleți ai lumii?

Să întoarcem înapoi cîteva file din istoria atletismului. Cînd, în anul 1960, negrul american John Thomas a reușit să sară înălțimea de 2,22 m, specialiști ai atletismului din Occident au apreciat săritura lui drept extraordinară, ea reprezentînd, dupa părerea lor, expresia limitelor omenești în această probă atletică. Era, într-adevăr, o performanță foarte bună; că ea însă nu exprima limitele omenești a dovedit-o cu prisosință Valeri Brumel, care a reușit să sară succesiv, 2,22 m, 2,24 m, 2,25 m, aducînd, în anul care a trecut, recordul mondial la această probă la senzaționala înălțime de 2,27 m!

Se mai poate vorbi de limitele omenești ale acestei probe? Deocamdată, Valeri Brumel, student fruntaș la institutul pedagogic din Moscova, a răsturnat calculele multor specialiști ai atletismului.

Fiind înalt de 1,85 m, Brumel își depășește în săritură propria-i înălțime cu impresionanta cifră de 42 cm.

Acest fapt nu l-a oprit însă pe antrenorul Diacikov să-i spună elevului său, care, în aprilie viitor, împlinește vîrsta de 21 de ani: „Valeri, tu, într-o zi, ai să sari 2,30 m!"

MARIUS POP

Start la concursul de sănluțe

La casa pionierilor

La casa noastră, a pionierilor din Tr. Severin vin aproape toți pionierii din oraș. Aici, în cadrul cercurilor de științele naturii, de fizică și chimie învățăm foarte multe lucruri interesante, facem experiențe care ne ajută să ne îmbogățim cunoștințele primite la orele de clasă. Dar, pe lîngă activitatea științifică, în cadrul Casei pionierilor se desfășoară și o bogată activitate cultural-artistică. Astfel, la cercul artistic învățăm să executăm frumoase dansuri populare, facem balet, învățăm, de asemenea, cîntece, poezii. Ne mîndrim cu succesele obținute de pionierii de la cercul de artă dramatică care au prezentat de curînd, cu deosebit succes, piesa de teatru „Colinaș voinicul".

Ceea ce învățăm la cercurile din cadrul Casei pionierilor ne ajută să avem interesante acțiuni pionierești în unitățile noastre, ne ajută să ne petrecem timpul liber în joc și veselie.

CIOPONEA Ma[illegible]
Cercul de corespondență,
Casa pionierilor, Tr. Severin

Un concurs de creații

La Casa pionierilor din Botoșani s-a organizat un concurs de creații la care au participat majoritatea pionierilor de la unitățile din oraș. Fiecare pionier s-a străduit să trimită la concurs lucrări cît mai interesante, cît mai frumoase, să răspundă la tema: „Îți mulțumim, partid iubit, pentru copilăria noastră fericită". Juriul a avut de citit multe lucrări reușite dintre acestea vă trimitem doar două poezii.

Iată-le:

Partidului părinte

Nu ne-am simțit fără părinți
Căci tu ne-ai fost părinte
Și azi cînd am crescut voinici
Îți mulțumim fierbinte.

Cum zi de zi ne ocrotești
Din plin noi o simțim
Că tu ne crești și ne iubești
Partid, îți mulțumim.

COMINSCHI IOANA
cl. a V-a,
Casa de copii nr. 1
„N. C. Krupscaia", Botoșani

Generația noastră

Noi ne-am născut cu răsăritul țarii,
Și luminați ca florile din luncă,
Ne-am ridicat în purpuriul zării
Și am crescut în cîntece și muncă.

Sîntem cu toți puternici și uniți.
Și-naintăm, șuvoi nestăvilit
Și creștem sănătoși și fericiți
Sub soarele partidului iubit.

SCURTU MARIANA
cl. a V-a
Școala de 8 ani nr. 6,
Botoșani

Partidul

de **Victor Tulbure**

Ca fierul cald să scapere scîntei,
Ciocanele-au căzut pe nicovale —
Şi-a răsunat, atunci, în treizecişitrei,
La Griviţa, chemarea luptei sale.

Şi-nalt sirena, ţara şi-a vuit
Durerea fără margini, seculară,
Şi rîndul şi mai strîns şi l-au unit
În jurul tău oştirea proletară.

Dreptate vrînd, norodul tău sărac
Cu sîngele şi-a scris-o pe zăpadă...
Tu clasei tale-n crîncenul atac
În mîini i-ai pus o torţă şi o spadă.

Şi n-au putut besmetice furtuni
Să stingă focul, spada să ţi-o frîngă!
Obrajii ţării-nduraţi şi buni
De lacrimă i-ai şters, să nu mai plîngă.

Calcînd nedrepte-orînduiri şi legi,
Chiar dacă lanţuri zornăiau avane,
Izbînzii drumul i-ai ştiut să-nchegi
Prin mii şi mii de fire subterane.

Şi noi ştiam că ziua va veni,
Că îşi va da cumplita noapte duhul.
...Şi-n august a venit slăvita zi
Cînd steagul tău ne-a-mpurpurat văzduhul!

Cîntul Griviţei

de **Mihu Dragomir**

Sînt ziduri cenuşii ca fierul
Sînt ziduri vechi, obişnuite,
Cu ochi deschişi, să soarbă cerul,
stau hale mari, neobosite.

Sînt ziduri cenuşii, tăcute,
dar cînd priveşti prin ele-n timp
vezi flăcări roşii, lungi, născute
din sîngerosul anotimp.

E zidul cenuşiu, dar iată:
c-un deget doar de l-ai atins
o harfă-n vînturi acordată
văzduhu-n cîntec l-a cuprins.

În el se-aude legămîntul
ne-nvinsei oşti muncitoreşti.
Ascultă-l, fiule! E cîntul
de luptă-al clasei-n care creşti!

Amaru-ntreg în el se strînge
şi răbufneşte ca furtuna.
Tu, cînt de glorie şi sînge,
Vei fi cu noi întotdeauna!

Tu, cîntec ce-ai vestit în lume
a clasei aprigă vigoare,
acum, rostind măreţul nume,
sîntem în vremea viitoare

pe care o vedeau, deplină,
eroii seceraţi de foc,
cînd salvele voiau să ţină
cu nituri roşii vremea-n loc.

...Sînt ziduri cenuşii ca fierul
sînt ziduri vechi, obişnuite
Dar mai puternic eşti sub cerul
acestor hale neclintite,

mai îndrăzneţ eşti lîngă zidul
ce-a cunoscut pe îndrăzneţi,
ei, ce-au urmat prin foc partidul
punînd temeiul noii vieţi.

Se-aude limpede cum suie
de pretutindeni cîntul lor.

Şi parcă-n zare e-o statuie
cu mîna către viitor.

Pe lespedea eroilor

de **Eugen Jebeleanu**

Ei au căzut cu faţa la duşmani
Dar nu sînt morţi, căci inima lor bate
De dincolo de moarte şi de ani
De-a pururi pentru noi şi libertate.

Ei au căzut luptînd pentru cei mulţi,
Pentru cei goi şi pentru cei desculţi.
Zid au făcut din trupurile lor
Pentru dreptatea noastră-a, tuturor.

Luna cărţii la sate

Între Dobra şi comuna vecină Băleni-Romîni (Tîrgovişte) sînt cîţiva kilometri. Dar sătenii se cunosc bine. Învaţă unii de la alţii cum să sporească rodnicia ogoarelor celor două gospodării colective vecine.

Acum, în februarie, se desfăşoară o întrecere la care iau parte săteni de toate vîrstele, şcolari, flăcăi, părinţi şi chiar bunici. La fel ca în întreaga ţară, şi aici se va desfăşura „Luna cărţii la sate". Florica Mocanu şi Florina Ioniţă, cele două bibliotecare din cele două comune vecine pregătesc pentru sărbătoarea cărţii sumedenie de manifestări: şezători literare şi expoziţii de cărţi, dimineţi de basm şi lecturi-ghicitoare, recenzii şi mult gustatele concursuri „Cine citeşte, foloseşte".

Pentru pionierii Grigore Maria, Anghel Elena, Soare Constantin, Cristea Marin şi alţi tineri cititori, această a treia ediţie a „Lunii cărţii la sate" este deja ceva obişnuit. În fişierele celor două biblioteci sînt înscrişi peste 400 de cititori elevi — aceasta în afară de cărţile pe care ei le împrumută din bibliotecile şcolilor.

Aşa cum obişnuit a fost şi Festivalul filmului la sate, cu matineele lui speciale pentru copii, care s-a desfăşurat în luna ianuarie, aşa cum e normal să vezi o piesă de teatru la căminul cultural sau să asculţi emisiunea staţiei de radioficare. Normal a devenit să urmezi cursurile într-o şcoală nouă, cu nouă săli de clasă, laborator şi toate cele trebuincioase, cum e clădirea inaugurată în acest an şcolar la Băleni, sau să poţi învăţa mai apoi la felurite facultăţi ca cei 20 de foşti elevi ai şcolii din Dobra, plecaţi acum la studii la Bucureşti, Craiova sau prin alte părţi.

Despre grelele oprelişti pe care le puneau burghezia şi moşierimea setei de cultură a ţărănimii, tinerii cititori mai află azi doar din filele cărţilor pe care le aleg din rafturile bibliotecilor sau din standurile librăriilor. Alături de piesa de teatru, de film, de conferinţe, cartea şi-a căpătat astăzi, în epoca înnoirilor, un loc de cinste în preocupările locuitorilor satelor noastre. Acolo, unde trona altă dată cîrciuma, găsim astăzi biblioteca, librăria. La Băleni şi Dobra, în satele odinioară cu sute de analfabeţi, unde nu pătrundeau decît „Tălmăcirea viselor" sau „Vieţile sfinţilor", cartea cea adevărată, răspînditoare de cultură, a devenit un prieten obişnuit în fiecare casă, pentru fiecare vîrstă. Iată de ce localnicii se pregătesc cu atîta sîrguinţă pentru sărbătoarea cărţii.

VLADIMIR PANĂ

Luna cărţii la sate

MOZAIC

În întîmpinarea aniversării a 30 de ani de la eroicele lupte ale muncitorilor ceferişti din februarie 1933, pionierii din comuna Calomfireşti, raionul Alexandria, au pregătit un program artistic. Pionierii au învăţat cîntecele revoluţionare „Alarmă la C.F.R." şi „Sirena lui Roaită".

★

În cinstea zilei de 16 februarie, pionierii din comuna Şag Timişeni, raionul Timişoara, vor ţine o adunare cu temă închinată acestui eveniment.

★

La Şcoala de 8 ani din comuna Satul Nou, raionul Criş, s-a organizat un concurs de creaţie literară la care participă elevii şcolii. Pînă acum, s-au remarcat compoziţiile literare ale pionierilor Neimeth Aranka, Volendt Ana, Robert Brittich, A. Alexandru, Iosif Bier şi ale altor pionieri.

★

Cercul coregrafic — dramatic de la Casa pionierilor din Sighişoara a înregistrat pînă acum o activitate bogată: peste 200 de spectacole. Pentru începutul acestui an, cercul dramatic şi de coregrafie a pregătit piesa „Zîna buclucaşă" şi 7 tablouri coregrafice intitulate „Viscolul şi primăvara". Iată numele cîtorva mici artişti care s-au evidenţiat în activitatea cercului: Cop Elena, Klöss Ingrid, Stase Corina, Drăgan Violeta...

★

În cadrul tradiţionalului concurs cultural-artistic al pionierilor şi şcolarilor, pionierii de la Şcoala de 8 ani din comuna Radomireşti, regiunea Argeş, au pregătit un spectacol al brigăzii artistice de agitaţie, o suită de dansuri populare şi cîntece. Pionierii au prezentat spectacole la Căminul cultural din comună, iar la faza intercomunală a concursului s-au clasat pe primele locuri.

★

În cinstea celei de-a XV-a aniversări a Republicii Populare Romîne, Casa pionierilor din Roman a organizat în sala teatrului „V. Alecsandri" un concurs „Drumeţii veseli" cu tema: „Te cîntăm, te slăvim, patrie iubită!" la care au participat toate şcolile de 8 ani din oraş. A urmat un frumos spectacol artistic prezentat de pionierii de la Casa pionierilor.

După cîteva zile aceeaşi echipă artistică a prezentat un spectacol muncitorilor de la Fabrica de ţevi din Roman. Spectacolul s-a bucurat de mult succes.

RED[illegible] Bucureşti Piaţa „Scînteii" telefon 17 60 10, 17 60 20 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii